

FTM-Mission

EVANGELIUM ÄR FRÄLSNING TILL MÄNNISKOR

Guds frid önskar vi Dig,

Tranås den 10 september 2015

September månads nyhetsbrev ser lite annorlunda ut därför är det Maria som börjar skriva. Jörgen som vanligtvis skriver våra nyhetsbrev råkade i olycka för drygt två veckor sedan. Han ramlade från en trappstege här på vårt kontor. Han föll så illa att han bröt handleden, vilket resulterade i operation och gips. Han är redan mycket bättre men är sjukskriven en vecka till. Först vill vi börja med att tacka för alla gåvor som kommit in till de olika projekten. Tack för förtroendet att få förvalta Din gåva. Gud välsigne Dig rikligen! I detta nyhetsbrev får ni ta del av två vittnesbörd från två av våra pastorer som vi understödjer. Det är pastor Dan Mitra, Rumänien samt paret Nowakowscy i Polen. Men först vill jag dela ett par bibelord och några tankar.

"Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag."
Gal.6:2

"Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. 35 Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar." Joh.13:34-35.

Många människor runt omkring oss mår dåligt, det kan vara hälsobekymmer, relationsproblem eller psykisk ohälsa, utbrändhet. Det är sådana bekymmer som kan drabba oss alla. I stunder när vi har det jobbigt så betyder en kram, en fråga hur man mår eller om det är något man kan be för, så oerhört mycket. Tänk inte: vad kan jag göra? Jag känner inte den personen så väl, kanske verkar det framfusigt att fråga. Nej, är man i den situationen att man inte mår bra så vet jag att man inte upplever det så. Då är det betydligt jobbigare om ingen frågar eller bara går förbi. Jag är själv lite blyg och drar mig ibland för att ta kontakt med den jag inte känner så väl. Men Jesus utrustar med kraft och mod i sådana situationer. Så låt oss nästa gång vi går till vår församling eller andra sammankomster, be Gud om att se din medmänniska med omsorgens ögon. Be Gud att leda dig till personer som behöver den där kramen eller tröstande ordet. Nu några ord från Pawel och Lidia.

Kära vänner!

Som du vet Jörgen är vi ute med Heaven's Gates den här veckan. Vi är i Bielawa där detta drama är en av "attraktionerna" den kommande helgen. Så vi har mycket att göra med förberedelserna för dramat, men vi berättar gärna vad Gud gör i våra liv.

Först av allt vill vi säga att vi är så tacksamma för den pastorskonferens ni anordnade i maj i Kudowa. Det var en mycket speciell tid för oss, inte bara andligt utan också

fysiskt. Vi lever ett mycket aktivt liv här och möjligheten att kunna ta en paus och koppla av och få ta del av andlig undervisning var just vad vi behövde. Det vi fick ta del av från pastor Sam, John och de andra talarna var en gedigen andlig och bibelförankrad undervisning. Vi är så tacksamma för att vi hade förmånen att få delta.

Förra lördagen anordnade Lidia ytterligare en kvinnofrukost. Vi anordnar kvinnofrukostar en gång i kvartalet och detta var den fjortonde frukosten. Kvinnorna från vår kyrka bjuder in kvinnor i bekantskapskretsen och familjen till en restaurang och i denna trevliga miljö får de ta del av vittnesbörd, sång och undervisning från Bibeln. Den här gången kom över 70 kvinnor. Det blev en fantastisk stund tillsammans. Det kom också en journalist från vår tidning som ville skriva en kort artikel om mötet, vilket hon också gjorde. Jag läste den i morse.

I våra personliga liv har saker och ting förändrats. I april tillträdde Pawel som pastor i vår församling. Vi antog tjänsten med stor ödmjukhet och öppna hjärtan. Vi vill tjäna Gud, på det bästa sätt vi kan, på alla områden av våra liv. Vi fortsätter också våra teologiska studier som en del i den tjänst vi nu står i. Vi reser också med dramat Heaven's Gates. Som jag berättade är vi i Bielawa den här veckan. Där är en stor festival som kallas Hoppets Festival, i vilken vi är en del. Våra båda barn reser med oss. De är även en del av dramat, där båda har en roll.

Vi vill avsluta med att än en gång säga att vi är så tacksamma till Gud för er, ert arbete och er kärlek. Ni har hjälpt oss på så många olika sätt under åren. Även idag hjälper ni oss och vi är så tacksamma för det.

Kärlek och välsignelser
Pawel och Lidia

Pawel and Lidia Nowakowscy med familj.

Kära vänner!

I början av maj började jag en ny tjänst som pastor i en pingstförsamling i Hidiselu de Sus (20 kilometer från Oradea). Det var en församling med svåra stridigheter mellan personer och familjer, var och en med sina egna "profeter", etc. En del pastorer har försökt att få mig modfälld genom att säga att personerna är onda och att det inte går att förändra situationen. Men - jag kände som om någonting drog mig dit. Jag bad, men fick inte någon tydlig bekräftelse. Likväl kände jag någon form av tillfredsställelse när jag kom hem. Jag vet inte, men det fanns någon sorts koppling, eftersom min mamma föddes där och växte upp där. Eller var det Guds kallelse jag upplevde?

Nu, efter fem månader, börjar jag inse att många händelser, upplevelser och även misslyckanden tidigare i mitt liv har varit en förberedelse för den här tjänsten. Min fru uppmanade mig att inte få för starka band med personerna här, för att undvika att bli sårad igen som jag blivit av personer tidigare i mitt liv. Men jag kan inte komma över känslan. Jag älskar vännerna i denna församling och de älskar mig. När gamla kramar mig och tackar mig, när unga drar i mig för att få en bild av mig. När unga familjer omger mig med sina förböner och ber Maria att uppmantra mig att stanna kvar och inte överge dem, då är det en bekräftelse att jag är där Gud vill att jag skall vara. Jag har sagt till dem att jag är där för att uppmantra det goda i dem och för att be tillsammans med dem att det som är mindre gott skall vissna ner och dö.

I början av min tjänst sa jag att jag skulle predika i två gudstjänster per månad, eftersom jag också var inbokad att predika i andra kyrkor. Men konstigt nog, minskade inbjudningarna drastiskt att predika i andra församlingar, så nu är jag i min församling.

Varje söndag kväll använder vi en undervisning kallad SEEDS, där vi lär oss om lärjungaskap. I slutet av undervisningen får medlemmarna ställa frågor och den frågestunden varar i regel en timme. De har så många frågor och så många olösta problem i sina liv och i sina familjer. De har också många frågor som berör den kristna tron.

Hela församlingen kom överens om att sätta våra klockor att ringa kvart i nio varje kväll för att be tillsammans för vår församling och våra familjer. Nu har saker och ting börjat förändras. Detta är en bekräftelse på att församlingen är Jesu egendom, hans brud och hans angelägenhet. Herren är den ende som kan upprätta ordningen utan att exkludera någon.

Till min stora förvåning finns det många personer i församlingen i min ålder, så vi har en särskild gemenskap. Året innan jag föddes, tillät den kommunistiska regimen aborter. Så året jag föddes var det en dramatisk minskning av nyfödda barn.

Tack kära vänner för att ni står med mig i min nya tjänst. Prisad vare Herren.

Dan Mitra

Hjärtan fyllda av tacksamhet

I mitt (Ulla) lilla bidrag i nyhetsbrevet vill jag/vi först av allt tacka för alla förböner för Oliver och oss som familj. De bär oss helt klart dag för dag. Eftersom många frågar, kan jag bara säga att Olivers situation är oförändrad. Som jag tidigare berättat är han beroende av hjälp dygnets alla timmar. Han kan inte längre gå själv, utan sitter i sin rullstol eller

Dan Mitra till höger under en dopförrättning.

ligger. Han har också svårt att kommunicera, eftersom han har svårt att hitta orden. Jag går till honom flera gånger i veckan och sitter tillsammans med honom och försöker att stötta honom så gott jag kan i den situation som är. Barnen och andra besöker honom också naturligtvis, när de har möjlighet. Tack än en gång för dina förböner.

För någon dag sedan gick jag, av en speciell anledning, igenom gamla nyhetsbrev. Det var i sig mycket intressant att blicka tillbaka på allt som skett under åren. Man blir förvånad hur mycket man glömmer. I allt det intressanta jag såg, var det en sak som tydligt stod fram och det var tacksamhet. Den riktar sig naturligt först och främst till Gud, men också till dig vår käre vän som under åren så troget stått med oss i arbetet. Det finns bara ett ord för detta och det är tacksamhet för allt vi tillsammans fått uträtta. Ords.19:17 säger: "Den som förbarmar sig över den arme, han lånar åt Herren och får vedergällning av honom för vad gott han har gjort". Vårt hjärtas bön är att Herren rikligen skall välsigna dig för din trogna insats.

Tillsammans har vi fått förmedla hjälp till nödlidande, barnhem, underhåll till pastorer, byggt kyrkobyggnader, skickat flera hundra långtradare med olika sorters hjälp, insulin och glutenfritt mjöl, bekostat läger för ungdomar, anordnat pastorskonferenser och Tonårshuset som byggdes i Rumänien. Ja, listan kan göras lång. Utan din och andras förböner och ekonomiska stöd hade inget av detta varit möjligt. Du är så viktig för oss och det arbete Herren kallat oss till att utföra. Genom de gåvor vi får ta emot, kan vi få vara en utsträckt hand till dem som är i behov av hjälp. Än en gång ett stort tack för dina förböner och din trogna insats.

Avslutning

Tack för att du tog dig tid att läsa brevet. Är du behov av samtal eller förbön är du välkommen att höra av dig. Gud välsigne Dig!. På återhörande om en månad, då med ordinarie brevskrivare bakom tangentbordet!

Maria Lindberg

Ulla Lindberg

FTM-Mission